

844

1E JAARGANG
12 OCT. 1945
NUMMER 17

8 PAGINA'S
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK
WAARNEMEND GRIFFIER: J. A. DE VEER
REDACTEURS: A. H. BLOM — G. H. W.
MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM

ADRES REDACTIE: SOCIETEIT PHOENIX
UITGAVE EN ADMINISTRATIE:
DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ
OUDER DELFT 101, DELFT — TEL. 1776

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE DELFTSCHE STUDENTEN

Redactioneel.

Het lag aanvankelijk in de bedoeling van de Redactie een 15-tal nummers van het O.O. uit te geven, in de hoop dat tegen het verschijnen van no. 16 een definitieve regeling voor de reorganisatie van de Delftsche studentenmaatschappij zou zijn getroffen, waarbij dan o.m. de status van een algemeen Delftsch studentenblad zou zijn vastgesteld. Door onbegrijpelijke en zeker niet te rechtvaardigen oorzaken ziet de Redactie zich thans in haar verwachtingen bedrogen. Er is nog heelemaal geen definitieve regeling, zelfs nog geen voorloopige. Er is geen verband tusschen de verschillende verenigingen, hoewel wij bij onze calculaties als vanzelfsprekend hebben aangenomen dat de wil om tot een goed resultaat te komen op zichzelf al dat verband zou geven. Niets van dat alles. Het ligt zeker niet op onze weg om ons klakkeloos bij deze gang van zaken neer te leggen. De drukker dacht er ook zoo over en weigerde om in de kop van het vorige O.O. het cijfertje 15 door 16 te vervangen. Wij geven hem daarin groot gelijk en koesteren de stille hoop, dat hij halsstarrig aan deze principieele houding zal vasthouden. En laat dan voor allen, die dit blad in handen krijgen en trachten erin het bewijs van een goede ontwikkeling der reorganisatieplannen te vinden, terdege beseffen, dat het aanblijven van „no. 15” in de kop ook hen treft, dat zij ook schuld hebben aan de eigenwijsheid van den zetter, die — terecht — hiermede demonstreert dat er geen kwestie van vooruitgang der plannen is!!

Ongetwijfeld zal dit gebeuren veel stoornis veroorzaken; U zult — in de meening verkeerend, dat U het nieuwste O.O. te pakken hebt — een oud nummer herlezen en wanneer U na eenige tijd bemerkt hebt dat U zich aan een onnoozele vergissing schuldig maakt, tot de conclusie komen dat het heelemaal van geen belang is in welke volgorde men ons blad leest. En daarmee hebt U zelf de heele etterende wonde in het volle daglicht gesteld, sterker, U ziet nu pas dat het geen gewone wond is, maar een doodelijke, die — wanneer U niet onmiddellijk rigoureuus ingrijpt — de, Uw ondergang zal veroorzaken. En misschien dat U dan uit Uw apathie wakker wordt, dat U zich dan eindelijk eens rekenschap gaat geven van Uw onachtzaamheid, Uw gebrek aan initiatief en enthousiasme en Uw weergalooze doofheid om de dingen hier in Delft zoo maar heelemaal, zonder er iets aan te doen hun beroerde gangetje te laten gaan.

Intrede.

Het is, lezer, met het woord ILLUSTREREN merkwaardig gesteld. Ik ben zoo vrij U er opmerkzaam op te maken, dat het hier betreft — zooals in zoovele gevallen — een voorbijstreven of een te vroeg halt houden. Gaat U maar na: als U één woord eerder bent in het woordenboek, dan is U bij de ILLUSIE. Nu is de illusie wel zeer belangrijk in het leven (zeggen sommigen niet: het belangrijkste?), maar de illusie is toch altijd een denkbeeld, dat niet voor verwezenlijking vatbaar is, en wat is een illustratie die niet werkelijk bestaat? U zult mij tegenwerpen: „Dat is juist een zeer schoone illustratie, want kan nog elke vorm aannemen”. Ik zou U daarop onmiddellijk antwoorden: „Geef mij Uw schoenen te poetsen, o, Sophos, ik wil

U dienen”. Maar de betreffende afbeeldingen zouden illusoir blijven en ik herhaal: „Wat heeft men er aan?”

Hoeden wij ons evenwel voor overdrijving want dan streven wij de illustratie voorbij en komen bij het IMAGINAIRE. Was de illusie nog iets schoons, zoo zij haar bezwaren telde, het imaginaire brengt een subjectieve reden mede en daarom vinden wij het afzichtelijk. Het is hersenschimmig en dat deed mij altijd aan schimmel denken. Het is ingebeeld en vermeend; ook dat is voor mij iets weerszinwekkends. Het brengt gedachtenassociaties met imaginaire getallen en andere complexen.

Ik zal probeeren het midden te bewaren, lezer.

H. Salm.

Honni soit qui mal y pense!

Waarde lezer, ware het niet dat ik G.M.'s vriend gistermorgen vlak voor het Hoofdgebouw ontmoette en de verbeterde uitdrukking op zijn anders zoo zonnig gelaat mij de vraag ontlokte, wat hem scheelde, — ware het niet dat ik zijn wedervraag of ik zijn vriend, mijn vriend, in Delft wist, ontkennend moest beantwoorden, dan — waarde lezer — zou ik zeker niet de grove onbetamelijkheid gehad hebben op deze plaats, onder deze geheiligde monopolistische titel, mijn regelen onder Uw toch al zoo op de proef gestelde aandacht te brengen.

Edoch, ik weet dat de bedoeling van den heer G.M. nimmer een andere geweest is, dan om zijn vriend — en die daar hij een vriend van mijn vriend is, ook wel een beetje mijn vriend is geworden — in de gelegenheid te stellen uitdrukking te geven aan zijn diepste gevoelsmenselijke reacties op de gebeurtenissen-dezer-dagen.

U zult zich ongetwijfeld herinneren, dat mijn vriend's vriend destijds verhaalde over zijn werkzaamheden op het bureau van de Delftsche Studentencontactgroep. Zeker, hij had het bijzonder druk, werkte tot diep in de morgen en droomde daarna hardop over „bereid-zijn”, de 2000ste en huisvestingsproblemen. Herhaaldelijk heeft hij mij echter bekend, dat zijn slapeloze nachten niet opwogen tegen alles wat hij en de zijnen deden ten hunnen bureele. Wie schetst echter zijn verbazing, toen bij de onlangs gehouden Openbare Vergadering der Contactgroep slechts een handvol menschen blijk gaf belangstelling te hebben voor het werk van deze uiterst actieve groep lieden? En dan te denken — zoo klaagde mijn vriend's vriend, — dat de Delftsche studenten nog maar nauwelijks weten wat de Contactgroep tijdens de bange jaren die thans achter ons liggen gepresteerd heeft, welke invloedrijke rol het Studentencontact achter de schermen immer heeft gespeeld. Waarde lezer, ik — en U ongetwijfeld eveneens — ik kan mij goed voorstellen dat mijn vriend's vriend met een verbeterde trek op zijn anders zoo zonnig gelaat rondloopt en dat hij — bang te moede — zich afvraagt of hij zich in een milieu van studenten of van collegejagers en tentamenverzamelaars bevindt. Ik ben mij helaas té goed bewust dat mijn pen onmachtig is een eenigszins dragelijke beschrijving van mijn vriend's vriend's leed te geven. Maar, indien U hem mocht tegenkomen op straat, let dan eens op zijn gelaatsuitdrukking en denkt U eens twee minuten diep na over de mogelijke oorzaak van zijn zwartgalligheid.

R.

Ter Overdenking.

Nogmaals.

What's in a hole.

U moet niet denken dat ik dit een tweede serie „Honni soit qui mal y pense” ga laten worden, maar ik wilde toch nog wat zeggen naar aanleiding van een gesprek dat ik laatst met de tafel had. Deze was nog steeds niet erg vrolijk want hij was nog steeds in een mineur-stemming. Ik vond dat hij ontzettend stond te zeuren en dat hij vervelende tafelachtige complexen had. Het ging er namelijk om dat gat, dat er in zijn blad al of niet geweest of later weer dicht gemaakt zou zijn en hij wist eigenlijk niet of het er nu in hoorde of niet en daar was hij eigenlijk nogal een beetje kwaad over. Hij had er al met den timmerman over gepraat maar die kon hem niet helpen of mocht hem niet helpen, ik weet niet meer precies wat het was. Die tafel voelde uiteindelijk wel wat voor het gat maar vanzelf kwam het er niet in.

Zoo zou ik U eindeloos kunnen vervelen met de moreele bezwaren van den timmerman, het Societeitsbestuur en een tafel en zelfs de Redactie zou er wroeging over kunnen voelen. Maar tenslotte zóó belangrijk is het niet.

Toch blijft er iets zitten, knagen in mijn binnenste, ziet U, als ik aan die tafel denk.

Dat mag geen reden zijn om ons te vervelen zult U zeggen. Maar dat is het nu juist, U begrijpt niet dat er over zoo'n tafel nu zooveel geschreven kan worden en zoo vervelend. Maar later, veel later, als U allang uit Delft weg bent en Uw zoon op het punt staat naar Delft te vertrekken dan zult U op een gejaagde manier aan hem vragen of hij U zoo spoedig mogelijk wil schrijven hoe het met de tafel is. Ja, U schaamt U zelf een beetje en doet wat verward bij het afscheid. En later, nog veel later, als Uw kleinzoon naar Delft gaat, ziet U een vreemde glans in de oogen van Uw eigen zoon en U bent de heele dag verder afwezig met Uw gedachten. De menschen om U heen zullen bij zich zelf denken: „Opa wordt oud en kindsch”.

Maar U bent om de dooie donder niet kindsch en U weet heel goed wat U wilt.

En omdat U niet gek of kindsch zult zijn, als U grootvader bent, daarom en daarom alléén is die tafel zoo belangrijk.

A. H. B.

Maandag 8 October.

Wie uit de krantenberichten dienaangaande de indruk zou hebben gekregen, dat de Delftsche Studentencontactgroep slechts in het openbaar vergaderde om een aantal moties ahangig te maken, waarin de ontevredenheid over het verloop der docentenzuivering werd uitgesproken, vergist zich deernlijk. Deze pijnlijke misvatting vindt wel hoofdzakelijk daarin zijn oorzaak, dat de betreffende verzuimd heeft 5½ uur naar de woorden van den heer R. von Nordheim, president van de Contactgroep, te luisteren, waarbij ik dan de syllaben van anderen niet in een tijdsfactor wil trachten uit te drukken.

Neen, wat wij, die Maandag 8 October in de Stads Doelen aanwezig waren, voorgezet kregen was een machtig relaas, een roman haast, over het wel en wee van de Technische Hoogeschool gedurende de bezettingsjaren. Thans werd de sluier gelicht van die gebeurtenissen, die in feite de schakel vormden tusschen de allerwegen bekende feiten van historische waarde; thans hebben wij ons een wezenlijk inzicht kunnen vormen in de ware toedracht van allerlei politieke stappen, acties en beslissingen die door alle destijds betrokkenen werden ondernomen. Geen detail bleef onbelicht, geen duister punt onbesproken: het was alsof de nevel, die steeds over de ten deele onbegrepen gang van zaken aan de T.H. heeft gelegen, met één zucht werd weggeblazen.

Het ware te wenschen dat dit verslag — dat wij in verband met de beperkte plaatsruimte onmogelijk kunnen opnemen — in drukvorm zou verschijnen, teneinde deze getrouwe afbeelding van een menschenlijke strijd met een onmenschenlijke vijand voor altijd te boekstaven.

Prof. van Nieuwenburg — de eenige hoogleeraar die deze vergadering bijwoonde — sprak over de houding van de Contactgroep t.a.v. het teekenaarsprobleem.

Wij willen tenslotte niet nalaten de tekst van de beide, eerder genoemde moties hieronder af te drukken.

Motie 1. „De openbare vergadering van Delftsche studenten, bijeen op 8 October 1945 in de Stads Doelen te Delft, spreekt haar vertrouwen uit in de afkeurende opvatting der Delftsche Studenten Contactgroep betreffende de docentenzuivering aan de T.H.”.

Motie 2. „De openbare vergadering van Delftsche studenten, bijeen op 8 October 1945 in de Stads Doelen te Delft, spreekt met de Contactgroep als haar meening uit, dat ten sterkste dient te worden aangedrongen op openbaarmaking van de overwegingen, die tot de docentenzuiveringsmaatregelen hebben geleid, teneinde een hersteld vertrouwen in het docentencorps inderdaad mogelijk te maken”.

R.

Analyse.

Reeds eerder is er over gesproken en geschreven, dat met den toestand, zooals wij die in den laatsten tijd konden waarnemen, een phase is gekomen, die in den geest zeer sterk doet denken aan de vroegere constellatie van de studentenmaatschappij. Wederom zien we een aantal naast elkaar staande vereenigingen, nog niet naar de letter, doch zeker nog niet naar den geest aaneengekoppeld. En verder staat ook thans weer, evenals voorheen, een aantal toeschouwers de kat uit den boom te kijken, zonder een vinger te verroeren voor de „studentensamenleving”. Bij de elders in dit blad gepubliceerde aankondiging van de a.s. Corpsvergadering staat als één van de agendapunten vermeld: reorganisatie. Welke?, vragen wij ons af. Wij hebben hooren spreken over reorganisatie en hebben zelf er over gepraat of gescheven, dat een ieder er een organisatorische indigestie van had. Maar nog steeds weten wij niet: wat moet het nu uiteindelijk worden?

De plannen ontworpen door de Adviescommissie, zijn niet onverdeeld enthousiast ontvangen in de kringen van het oude corps. Daarvoor maakten zij te veel den indruk afgewogen te zijn, zooals de kruidenier zijn kilo suiker afweegt: niet te veel, anders heb ik een strop; niet veel te weinig, anders loopt mijn klant weg. Het geheel dreigde voorts een aantal idealen na te jagen, die van nabij bezien als tooneeldecors bleken te zijn: goed in de kleuren, maar de achterkant is van sinaasappelkistjes. Een van de voorbeelden voor dit laatste is b.v. het streven, dat een tijdlang populair leek te worden, om te komen tot een massa-corps, dus elke student een „corps-lid”. Nog afgezien van de factor of dit practisch mogelijk zou zijn, is het nog heelemaal de vraag of het theoretisch wenschelijk is. Het feit op zich zelf al, dat dit eenheidsstreven niet eens onaanvechtbaar is, maakt het in dezen tijd dubbel moeilijk een plan te vinden, dat een goede modus geeft tusschen uiteenloopende theoretische idealen en de praktijk.

Hoe gebrekkig dus ook de juridische formulering van de plannen geweest moge zijn, het feit dat zij gemaakt zijn in overleg met vertegenwoordigers van de verschillende groepeerings, moest destijds reeds verheugend genoemd worden. Edoch... en hier komt het punt dat te denken geeft: in de Corpsvergadering van 1 September werden de plannen zoo niet afgestemd, dan toch met terughoudendheid ontvangen. In de vergadering van S.S.R. zijn zij evenwel rechtstreeks verworpen!

*

Aan de genoemde feiten kunnen wij wel een beschouwing en een conclusie verbinden. Het idealisme, dat tijdens den bezettingstijd bestond, was gegrondvest op de ervaring van samenwerking, die gedurende dien tijd heeft bestaan. Dit idealisme had geen toets gehad in de praktijk, immers het was niet ontstaan onder normale omstandigheden, waarbij de belangen van vele groepen en groepjes tegengesteld gericht waren, doch onder omstandigheden welke juist dwongen tot eendrachtig optreden. Direct toen de gemeenschappelijke actie tot het verleden behoorde, begonnen de besprekingen tusschen de verschillende groepeerings. Doch hierbij waren het juist dezelfde vertegenwoordigers van de onderscheiden componenten, die elkander in den tijd er voor hadden leeren waardeeren, die nu de hervormingsplannen moesten opstellen.

Nog daargelaten dat zij door hun intensief gemeenschappelijk werk daarvoor elkaar beter kenden, dan de groepen welke zij vertegenwoordigden, blijkt ook hun drang tot samenwerking en hun idealisme belangrijk sterker gegroeid te zijn, dan van deze respectievelijke groepen. Vooral hierdoor, meenen wij, kan verklaard worden, dat de S.S.R.-vergadering zich tegen plan 1 uitsprak. Met de meeste belangstelling zien wij dan ook de besprekingen en beslissingen tegemoet welke de Corpsvergadering van 19 October zal brengen.

Vooruitlopende op de alsdan te nemen beslissingen, valt reeds dit te concluderen, dat de studenten zelf, die elk hervormingsplan waar moeten maken, blijkbaar nog niet voldoende tot elkander gekomen zijn om zelfs de meest elementaire stappen daartoe te zetten.

DE V.

Het Canadeesche universiteitsleven.

Lezing gehouden door R. M. Tillman. (Delegate for Holland from the World Student Relief) voor het Delftsche Studenten Gezelschap „Vrije Studie“.

Canada is een groot land, heel wat grooter dan Nederland. „Als je in Canada een afstand van 1600 km aflegt, is dat heel gewoon en men doet dat daar zooals we hier in Holland van Rotterdam naar Amsterdam reizen. Dit is een van de factoren, die een belangrijke rol heeft gespeeld in de ontwikkeling van het Canadeesche Universiteitsleven.“ Dit was een van de eerste dingen, die Mr. R. M. Tillman ons vertelde en nog vele belangwekkende en voor ons geheel nieuwe dingen wat het studentenleven betreft, zouden nog volgen. In dit artikel hoop ik eenige van die Canadeesche studenten-ervaringen te vertellen.

Spr. begon met zijn aanwezigheid hier in den lande te verklaren. Dat was een vrij ingewikkeld geval, maar in ieder geval met goede bedoelingen. In het kort komt het er op neer, dat Mr. Tillman nagaat in hoeverre het Nederlandsch Studentenleven onder de bezetting heeft geleden en in hoeverre het geholpen kan worden met het zenden van studie-materiaal, instrumenten en andere nuttige zaken door de World Student Relief.

De groentijd in Canada bestaat, dit voor de broeders die dachten, dat deze verderfelijke uitvinding specifiek Nederlandsch was. De groenen worden daar Freshmen genoemd en men spreekt van een „hazingtime“. Deze „hazingtime“ kan ruw en minder ruw zijn, dit afhankelijk van de Universiteit. De aankomende student wordt dadelijk goed aangepakt en moet een heele serie personen afwerken voordat hij zich eindelijk student kan noemen. Allereerst worden zijn prestaties op vroegere onderwijsinstellingen bekeken en in samenwerking met een hoogleeraar zijn toekomstige studie besproken. Daarna komt een lang financieel gedeelte, waarin hem verteld wordt, wat hij verschuldigd is aan Collegegeld en wat er verder bij behoort. Een van de dingen die in Canada al schering en inslag zijn, is het verplichte medische onderzoek aan het begin van den cursus en de ziekteverzekering. Bovendien moeten de eerstejaars nog „breekgeld“ betalen voor de schade, die zij in den groentijd eventueel aan de gebouwen zouden kunnen aanrichten. Tot slot nog een bijdrage voor de Algemeene Studentenorganisatie.

Maar wie gaan er nu in Canada naar een Universiteit?

Als we dit vergelijken met wie er in ons land naar een Universiteit of een Hoogeschool gaan, dan valt het ons direct op dat het studeeren in Canada meer algemeen goed is en dat het door een bredere bevolkingslaag wordt gedaan dan in ons land het geval is.

Hierbij beginnen wij met op te merken, dat in Canada iemand al student wordt genoemd, die van de „High-school“ komt. Deze „High-school“ staat op het peil van een Mulo of iets hooger. Indien de leerling nu naar de Universiteit gaat, dan volgt hij eerst een „General-Course“, een soort „Studium Generale“, waarin in vier jaar zijn algemeene ontwikkeling op het peil wordt gebracht, noodzakelijk voor zijn verdere studie. Velen volgen alleen deze Generale Course. Het spreekt vanzelf dat de cursus afhankelijk is van de vooropleiding die de student heeft genoten. De uiteindelijk gekozen reeks lessen die gevolgd zal worden, wordt dan ook voor iederen student afzonderlijk bepaald. De studietijden worden dan bijv.:

Medicijnen 8 jaar.

Theologie 7 jaar.

Economie 5 jaar.

Rechten 7 jaar, enz.

Het studentenleven is wel heel anders georganiseerd als bij ons. Om te beginnen de huisvesting. Deze kan men in vier verschillende groepen verdeelen. Allereerst heeft men gewoon het op kamers wonen. Daarnaast echter onderscheidt men diverse manieren van samenwonen van groepen studenten. Zoo heeft men de Student-residences of Dormitories, een groot gebouw waarin 400-500 studenten wonen die dan ook een gemeenschap vormen. Kleinere groepen die ook samenwonen en een soort dispuut vormen, waar men ook voor gevraagd moet worden, heeten „Fraternities“. Het eigenaardige van deze Fraternities is dat ze aan iedere Universiteit een eigen dispuut hebben. Verder heeft men dan de „Cooperative Houses“ waar de studenten-bewoners al het huishoudelijke werk zelf doen en wel op een zoodanige manier dat het een minimum aan tijd kost.

Geld speelt ook in het leven van een Canadeeschen student een groote rol en het gebeurt niet zelden dat een student in de 5 maanden dat hij zomervacantie heeft, gaat werken om het benodigde college-gelden voor het volgende cursus te verdienen. Veel uitgebreider is het beurzensysteem, het „scholarship“, en het wordt als een groote eer beschouwd

als men een scholarship toegewezen krijgt. Deze Scholarships komen dikwijls uit particuliere fondsen.

In het studentenleven zelf speelt de sport een groote rol. De uitrusting en outillage hiervoor zijn dan ook zeer ver doorgevoerd. Maar daarnaast heeft men ook litteraire clubs en muziek- en tooneelgezelschappen evenals debatingsocieties. In deze laatsten heeft men afzonderlijke politieke als wel religieuze clubs. Iedere club die zichzelf respecteert heeft een hoogleeraar als beschermheer. Ieder jaar houdt men groote verkiezingen voor de besturen van den diverse vereenigingen. Deze verkiezingen worden met een dermate heftigheid gevoerd dat het wel politieke verkiezingen lijken. Een belangrijke rol spelen hier natuurlijk de studentenbladen in, waarvan er sommige zelfs dagelijks uitkomen, andere tweemaal per week. De redacteuren en verdere lieden, die de krant samenstellen zijn menschen die een studentenblad als een proeftijd beschouwen voordat ze overgaan naar de werkelijke groote dagbladen.

Toch zijn er talrijke dingen die bij ons ongeveer net zoo zijn of wel iets anders maar in principe niet verschillen.

We hebben hier slechts een schets willen geven van het studentenleven in Canada, en we zijn er ons tenvolle van bewust dat we niet alle bijzonderheden die ons door Mr. Tillman zijn verteld hier hebben weergegeven.

Ons past slechts een woord van dank aan Mr. Tillman die bereid gevonden werd om deze lezing te houden, en aan het Gezelschap „Vrije Studie“ dat deze voortreffelijke avond organiseerde.

A.H.B.

Mijnheer de Hoofdredacteur.

Nogmaals moet ik U verzoeken, mij eenige plaatsruimte toe te staan, en mij te wenden tot den heer G. H. M. Meeder. In de onderstelling dat dit verzoek is ingewilligd, richt ik mij verder tot dezen.

Noblesse oblige.

Mijnheer Meeder,

U hebt mij diep teleurgesteld.

Terwijl vroeger Uw lezers, waaronder ook ik, somwijlen konden genieten van de humor, die U en Uw vriend bijeen scheen te houden terwijl vroeger Uw lezers waardeering hebben kunnen gevoelen, zoo al niet uitspreken, over de de waarlijk enthousiaste wijze waarop Uw volzinnen zich aaneenreiden tot alinea's, en Uw alinea's zich tot het O.O., terwijl vroeger Uw lezers misschien zelfs wel eens verlangend uitzagen naar wat U nu weer voor hen zoudt componeeren, — hebt U hen thans volledig van hun illusies beroofd.

Het ligt niet op mijn weg, met U te discussieeren over Uw en Uw vriend's beperkte belangstelling in de redenen van mijn eventuele obscuriteit, of een der andere zaken die de tweede alinea van Uw stoepje in het vorig nummer van het O.O. vulden. Evenmin is het mijn bedoeling, Uw vriend er een verwijt van te maken dat hij eenig verband ziet tusschen een groen-definitie Uwerzijds, waarvan de onbetwistbaarheid overigens slechts voor U beiden schijnt vast te staan, en mijn persoon. Dat zijn zoo van die dingen — en Uw stoepje staat er helaas vol van — die men inderdaad beter op de Sociëteit kan bespreken. Dit eene ben ik met U eens. Maar, inplaats van U iets, al is het ook nog zoo weinig, aan te trekken van mijn opmerkingen, inplaats van een, Uw hand waardige, repliek op mijn goed bedoelde woorden samen te stellen, hebt U zich, wellicht door Uw vriend opgehitst, laten verleiden tot een woordkeus die ik niet nader zal trachten te kwalificeeren, omdat ze mij hoogst onaangenaam heeft getroffen. Bovendien hebt U nu een tweede, veel ernstiger hiaat in Uw kennis betreffende het D.S.C. blootgegeven, en wel door den toon die uit Uw stukje spreekt. Nu weet ik ook, wat ik een vorig maal slechts als een vermoeden uitsprak, in de hoop dat U het zoudt weten te logenstraffen. Die hoop is ijdel gebleken. En dat, mijnheer Meeder, stemt mij somber.

U, Mijnheer de Hoofdredacteur, dankend voor Uw welwillendheid, verblijf ik, met gevoelens van de meeste hoogachting,

Uw dw.

W. C. Mulder.

Van den Vijgeboom.

Het is opvallend, dat diegenen, voor wien het hardst gewerkt wordt, in het algemeen het minst doen om deze moeite eenigszins te waardeeren of althans hun waardeering te toonen.

„Natuurlijk“, denkt u, „een preek tegen de voorstanders van plan 1, plan 2, die kennismakers, enz. enz.“

Geenszins lezer; ik verzeker u, nooit heeft het bij mij in de bedoeling gelegen, een van deze uiterst precaire onderwerpen bij den kop te nemen. De kring van menschen, waartoe ik mij in het bijzonder zou willen richten is vrij klein, maar hetzelfde verschijnsel doet zich voor in praktisch elke groepeerings van studenten.

Een dezer dagen was het mij vergund van wat meer nabij het werk te aanschouwen van het secretariaat van het Fonds Européen de Secours aux Etudiants, de instelling, die zich beziggehouden heeft, en zulks nu nog doet, met de belangen van de studenten en de universitaire wereld in het algemeen. Een van de buitengewoon omvangrijke werkzaamheden betreft wel de uitzending van bepaalde studentengroepen naar het buitenland.

Uiteraard zit aan deze uitzending reeds een behoorlijke administratieve rompslomp vast. Doch deze wordt in hooge mate vermeerderd door de geldzuivering, waardoor de benodigde credieten niet of uiterst moeilijk te krijgen zijn, door het transportprobleem, dat de beschikbare scheepsruimte tot een onzekere factor maakt, en last but not least, door het enorme aantal instanties, dat zijn goedkeuring moet hechten aan het vertrek van civiele personen uit het ééne en het binnenkomen in het andere land.

Al deze moeilijkheden en vraagstukken gaat het secretariaat met een bewonderenswaardige opgewektheid en groot enthousiasme te lijf. Temeer moet het ons dan treffen, dat diegenen, die — om bij het hier genoemde deel van de taak van het F.E.S.E. te blijven — het meest van deze werkzaamheden zullen profiteren, i.c. de uit te zenden studenten, deze taak van het secretariaat nog zoo verzwaren, door het kleine steentje, hetwelk zij bij kunnen dragen, hieraan te onthouden.

Zoo zou bijvoorbeeld een ieder, die voor uitzending in aanmerking komt, kunnen zorgen, dat elk van de benodigde papieren op tijd aanwezig is, dat één van de groep zich bezig houdt met de visa-regeling, een ander b.v. met de passage, of met de financiën voor de groep.

In het algemeen gaat het dus niet om wát er gedaan wordt, maar om het feit dat er iets gedaan wordt, waaruit kan blijken, dat de betrokkenen niet volmaakt gedesinteresseerd zijn.

de V.

Te voortvarend.

Te voortvarend is de in Juni j.l. ingestelde „Commissie der Delftsche studenten” geweest bij de uitvoering van de door haar uitgestippelde plannen. Zij heeft, o.a. alle studenten, die lid wenschten te worden van een algemeene Delftsche studentenvereniging, voorzien van een bewijs van lidmaatschap van het Delftsch Studenten Corps, terwijl haar daartoe volkomen de bevoegdheid ontbrak. Deze algemeene vereniging, in welke vorm zij dan ook ten slotte zal verrijzen, zal in geen geval den naam van het D.S.C. voeren. Dit is door de verschillende beslissingen, die door de Corpsvergadering van het D.S.C. zijn genomen, wel overduidelijk gebleken. Het dient daarom ook goed tot alle bezitters van een dergelijk bewijs van lidmaatschap door te dringen, dat zij geen lid zijn van het D.S.C. voor zoover zij geen verplichte kennismaking of een groentijd hebben meegemaakt. Verdere gevolgen heeft echter deze voortvarendheid voor de betrokken studenten niet, want in een algemeen verband zal zeker voor hunne belangen worden opgekomen en zal getracht worden een werkgemeenschap op te richten, waarvan allen, die zich dezen zomer hebben opgegeven voor het D.S.C., lid zullen zijn. Slechts de vorm waarin deze gemeenschap zal worden gegoten is op het oogenblik een punt van de discussie, waarvan de uitslag niet voorspeld kan worden. In feite neemt op het oogenblik de Centrale Commissie voor Studiebelangen de uitvoering van de noodzakelijke maatregelen om tot een gemeenschap met de bovengenoemde strekking te geraken op zich en stelt zij zich verantwoordelijk voor het beheer en de besteding van de, door de geheven contributie, geïnde gelden.

Zeker is het, dat zij die deze f 10.— betaalden, hiervoor dezelfde zorgen en geneugten zullen ontvangen als hun bij deze betaling is toegezegd. Dit houdt dus in, dat zij lid zijn van de studievereniging van hun afdeling, dat zij het Officieel Orgaan van de Delftsche studenten krijgen toegezonden en dat hun belangen op de gebieden van studie, huisvesting en warme maaltijden zullen worden behartigd, zooals reeds thans het geval is.

Spoedig hopen wij meer te kunnen mededeelen over de vorm en plaats van een algemeene Delftsche Studentenvereniging, waarin voor alle studenten een plaats is, en die de mogelijkheid moet openen tot een hechtere Delftsche gemeenschap.

Namens de C.C.
F. TELLEGEN, President.

Hoogleraren en Studenten tijdens de bezetting.

Verklaring van den Rector Magnificus der Rijksuniversiteit te Utrecht in het Mededelingenblad van de Utrechtsche Studentenfaculteiten van 22.9.1945. (Nieuwe Spelling).

Sinds de bevrijding maakt ons volk en onze maatschappij een crisis door, die weliswaar onvermijdelijk was, maar die noodlottig zou kunnen worden, indien niet enerzijds eerlijkheid het won van camouflage, anderzijds bezonnenheid de overhand kreeg boven impulsiviteit. Aan die crisis is ook onze Utrechtsche Universiteit niet ontkomen. Met name de goede verstandhouding tussen hoogleraren en studenten, misschien ook die tussen hoogleraren onderling en tussen studenten onderling, wordt aan een vuurproef onderworpen. Er is gedurende de bezettingstijd gegronde aanleiding tot ernstige grieven gegeven, en daarnaast belemmert een na-oorlogse geprikkeldheid de opheffing van die grieven. Daartoe zal veel misverstand uit de weg geruimd, menige onjuiste kritiek weerlegd moeten worden. Maar iets anders is veel meer en veel eer noodzakelijk: dat gemaakte fouten ruitelijk worden erkend. En het is de plicht der hoogleraren, hierin voor te gaan, niet alleen krachtens hun positie, maar ook omdat juist op grond van die positie aan hen in de strijd tegen den bezetter eisen mochten worden gesteld, waarin zij zijn tekort geschoten. Daarom acht ik, nu de opening der Universiteit weldra zal plaats vinden, het ogenblik gekomen, persoonlijk — maar ook, naar ik weet, namens vele collega's — de verklaring af te leggen, dat, gelijk wij nu inzien, de strijd tegen den geweldenaar krachtiger had moeten worden gevoerd; dat in verschillende gevallen onze reacties op maatregelen van den vijand en zijn handlangers te slap zijn geweest, en dat het ons niet is gelukt, ook voorzover wij daartoe bereid waren, aan de verzetsactie der studenten die steun en die leiding te verlenen, waarop zij onzerzijds aanspraak mochten maken. Wij, hoogleraren, hadden ook nooit de Ariër-verklaring moeten ondertekenen; wij hadden in het begin krachtiger moeten zijn en meer leiding geven. Dat was ook in ons volk in brede kringen verwacht. Wij hebben de fundamentele betekenis van het studentenverzet voor de houding van ons volk onderschat.

Het is te betreuren, dat wij als corps dit niet hebben ingezien, en dit moet volmondig worden erkend.

Utrecht, 5 September 1945.

J. BOEKE.

Het buitenland en U.

Delftsche studenten verheugt U! Van vele zijden en op vele manieren toonen Uw buitenlandsche collega's hun belangstelling en medeleven met de ontredde toestand van de Nederlandsche universiteiten en hoogeschoolen.

Voor U is zulks niet direct merkbaar. Van de toegezegde hulp op financieel gebied, op het gebied van studiemateriaal en ook van de uitzending van studenten met t.b.c. merkt U weinig of niets. Toch zijn deze verre geestesverwanten van ons hard voor ons aan het werk.

Een Nederlandsch student is reeds als vertegenwoordiger van ons naar Amerika vertrokken om de gul aangeboden hulp in voor ons gunstige banen te leiden. Het is de heer E. P. Wellenstein, die daar als Delftenaar de Nederlandsche belangen zal behartigen.

Ook van de andere zijde stuurt men afgezanten uit om poolshoogte te nemen. Zoo vindt U hieronder een artikeltje geschreven door den heer Achart, die reeds enkele maanden na de bevrijding ons land bezocht om het eerst noodzakelijke te kunnen rapporteren aan het Fonds Européen de Secours aux Etudiants te Genève. En vorige week hoorde U een lezing van den heer Tillman over het studentenleven in Canada. Ook hij is hier in Nederland om uitvoerige gegevens over onze studentenmaatschappij en hare nooden te verzamelen. Maar er is nog meer! Verschillende landen, met name Engeland, Zwitserland en Zweden bieden aan groepen studenten enkele maanden gastvrij onderdak aan, om voor zoover noodzakelijk hen tot rust te laten komen in een gezonde omgeving en om de internationale studentenbanden te verstevigen. Slaat U de eerste nummers van het O.O. er nog eens voor op en gaat U bij U zelf na of U voor een dergelijke uitzending niet in aanmerking wenscht te komen. Ondergeteekende zal Uw aanvragen immer gaarne in overweging nemen eh aan het uitzendingscomité voorleggen. De kosten aan een dergelijke uitzending verbonden zijn zeer laag, daar de studenten in de betrokken landen als gast worden beschouwd. Om U een beeld te geven van wat er voor ons Nederlandsche studenten is georganiseerd en op welke grootsche wijze wij daar worden ontvangen laat ik hieronder een passage volgen uit de eerste brief uit het Dutch Student Hostel te Ashton Hayes bij Chester in Engeland:

„Het huis is bepaald leelijk, maar dat is dan ook het eenige

kwaad wat er van te zeggen valt. Het is groot (voordat wij er kwamen had mevrouw Johnson tien dienstmeisjes en dertien tuinlieden). Vele oergezellige kamers, smokeroom, zitkamer, eetkamer, bibliotheek, alles met open haard en centrale verwarming. Vele badkamers met warm en koud water, een billartkamer met een billart waar je op kan dansen en waar we eigen-gevonden spelletjes op doen. We slapen over het algemeen met vier of vijf op een kamer, erg gezellig.

Verder is de tuin onbeschrijfelijk. Je kunt er uren in wandelen, er zijn bergen en dalen, golvende grasvlakten, vijvers van 10 meter diep, omringd door varens en wilde rozen, rots-tuinen en de mooiste boomen ter wereld!" *)

Geef U dus snel op, maar alleen schriftelijk!

F. TELLEGEN,

Delftsch correspondent van de Stichting
Nederlandsche Studentenhulp.
Oude Delft 223, Delft.

*) Wij citeeren uit een andere brief:

Je zult wel zitten te springen om een kreet, en me verwachten als 't sinterklaasje. Vandaar dat ik tenslotte schrijf, om je teleurstelling straks te verlichten.

Primo: blijf ik nog minstens een veertien dagen hier, punt. Snap je de achtergrond van mijn zwakheid, van Londensch verleidingen, enz. Je vergist je, je kunt 't niet snappen, want je hebt geen idee van de nijptang die je hier knelt, van de vaart die een hellend vlak kan geven, van de snelheid waarmee je je verzoent met het idee, nee, het bewustzijn in een afgrond neer te storten, en waarmee je zoover komt dat je met een verdwaasde lach de centen of liever de ponden(!) van de tante van je vriend ten eigen bate rondslingert naar de verlokkingen van een klaterwereld. Stop, het is er reeds uit. Ik zou moeite doen om je te troosten, als ik nog tot troost in staat was. Maar de hardheid van mijn geest, die als het ware een verschrikingskurve van ontzettende steilheid heeft doorlopen, laat zich niet meer kerven door sentimenteële of zooals men dat euphemistisch pleegt te noemen, menschelijke gedachten, al waren ze scherper dan Widia of diamant! In een egoïsme van hooge zuiverheid sleep ik mij voort, dag in, dag uit, in wat ik maar zal trachten te benaderen met een genotzucht in volle naaktheid (slaaf natuurlijk op de zucht, versta me wel), en ik grijps al bij eventueële pogingen om me weer te bekeeren, stumpers, stumpers, hahaha! Het is genoeg, ik voel me duizelig van drukte en snelle bewegingen, van de herinneringen aan de lachjes en de tranen, van de herinneringen ook aan het berouw dat ik aanvankelijk voelde. Maar kom, waarom dit alles vermeld? Is het soms een excuus? Is het soms een verklaring? Neen, het is veel meer, het is de werkelijkheid, hahaha! Zielige onwetende stumperige verschoppelingen! Ja, jullie bedoel ik!

Kom ik tracht even tot mezelf te komen, zooals ik me meen te herinneren dit vroeger te hebben kunnen doen. 't Is een tegemoetkoming, maar dat kan er nog wel even tusschendoor, 't heeft voor mij een zekere educatieve waarde als training, niet? Heb je wel eens gestaan voor een zee van vermaak, met geld van anderen op zak, in volle vertrouwen afgestaan? Ben je toen wel eens gewicht? En nog eens? En nog . . . . . Verdraaid ik schei uit met dit soort zelfsuggestie, want zoo is 't niet, 't is: to be or not to be, of liever: right or wrong, London! Ik treed niet in details. Londen is alleen Londen zelf, en je kunt er maar een misselijk schijntje van snappen uit je Nederlandsche analogieën, of je Brusselsche ervaringen. 't Is dan ook maar goed dat je niet in mijn schoenen staat, want 't ware niet aan je besteed, voel je? Sorry, ik bedoel: gelôof me.

Kom er is teveel volk in dit bureau gekomen om objectief te kunnen blijven in mijn brief. 't Zijn natuurlijk weer Nederlanders. Maar soit, ze hebben ook geweldige qualiteiten, want ze sleepen Engeland behoorlijk leeg. Met hartelijke dank voor je medevoelende brief, en be-loof me niet teveel uit te hooren als ik terugkom. Er bestaat toch voor jou nog zoiets als discretie, nietwaar? Adieu dus, ik hoop dat mijn fiets niet door je gemold zal worden. Groetjes aan alle belangstellende idioten.

A mes camarades hollandais.

Franchir des frontières hermétiquement fermées pour le commun des mortels, respirer enfin un air nouveau dans un pays libre, voir, entendre applaudir le général de Gaulle à l'ouverture solennelle de l'université de Paris, fouler avec les soldats yankees l'avenue des Champs Elysées, retrouver les Tommies à Bruxelles, voilà de quoi rendre jaloux bien de mes camarades étudiants.

Mais soyons sérieux; là n'est pas le véritable intérêt de mon travail au Fonds Européen de Secours aux Etudiants.

Recevoir la visite dans son bureau d'un jeune étudiant architecte glabre et affamé parler à une étudiante communiste torturée par le Gestapo et qui crache du sang dans une chambre glaciale et humide, se trouver devant une jeune fille échappée de Ravensbrück, deviner l'épuisement des corps et la tension des esprits en sachant que Paris trépidant et malsain achève de ruiner les santés et d'énerver les esprits et retrouver tout ce monde quelques semaines plus tard dans un confortable chalet de Haute Savoie, le chalet des étudiants à Combloux, ouvert par le F.E.S.E. où des étudiants sous leur propre responsabilité organisaient leur cure, jouent du théâtre, parlent littérature, reconstruction et politique et apprennent à vivre en commun et à partager, chrétiens, communistes, leur trésor respectif, voilà qui est encore mieux que de parcourir l'Europe libérée et compense mille fois les démarches infructueuses auprès des ministères, les attentes vaines devant les guichets de gare, les contre-temps multiples dans l'obtention des visas, les courses éperdues avant la fermeture des bureaux, les télégrammes tour à tour impérieux, agacés ou désespérés de Genève.

Un fourgon militaire chaotique, un taxi exigü, une voiture de la Croix Rouge, destinée aux réfugiés, une limousine officielle m'ont conduit, mené, amené de ville en ville dans votre pays. Pendant quelques semaines j'ai parcouru la Hollande à votre recherche et je vous ai trouvés, selon mon attente, hospitaliers, proches, soucieux de garder en toute une tenue et une dignité qu'on ne rencontre guère ailleurs.

Vous avez reçu, nourri, logé cet intrus qui survenait inopinément chez vous à Utrecht; quelqu'un s'est même offert pour raccommoder mes bas!

A Delft on a ouvert pour l'occasion une bouteille de whisky, qui était arrivé on ne sait comment, preuve que le sérieux des calculs différentiels n'enlèvent rien au caractère farceur des universitaires. A Leiden le premier cours prononcé par le Professeur Cleveringa tout autant que le cadre même des bâtiments de l'université m'ont transporté aux temps de gloire de l'Alma Mater. Eindhoven m'a montré pendant toute une journée où j'ai vainement fait de l'autostop ses noirs cheminées, Utrecht m'a rappelé que la guerre des Pays Bas n'était point terminée aussi longtemps que les Indes n'étaient pas libérées, Amsterdam m'a révélé les divers problèmes des étudiants hollandais fort semblables à ceux de leurs camarades européens. Créer un civitas academiam, associer tout les étudiants à la vie de l'université, souligner l'importance civique des universitaires. Vos camarades qui ont dernièrement visité Bruxelles, Combloux, Genève et Paris vous parleront plus longuement du Fonds Européen de Secours aux Etudiants et de ses activités mais j'ai été heureux d'être le premier à être parmi vous le message d'une solidarité universitaire qui concrètement s'est manifestée de plus en plus durant ces cinq années de guerre et le hérault de l'amitié particulière du peuple suisse à l'égard d'un pays qui a toujours marqué le même désir et la même volonté d'être libre. Je souhaite à votre pays, à vos universités et à vos études de connaître maintenant la joie de la renaissance.

R.M.A., août 1945.

S.S.R.-lid én N.C.S.V.-lid.

Op de S.S.R.-vergadering van 20 September hebben wij het een en ander gehoord over het werk van de N.C.S.V. En de afgevaardigden gaven de vurige wensch te kennen, dat de S.S.R.-leden ten aanzien van dat werk hun rol van toeschouwer zouden verwisselen met die van medewerker. Bij de voor beide „partijen" verhelderende bespreking bleek duidelijk, dat er bij velen van ons groote belangstelling bestaat voor de N.C.S.V. Maar tot een bepaalde slotsom zijn wij nog niet gekomen. Dit artikelje wil een bijdrage zijn tot de vorming van deze conclusie.

De N.C.S.V. ziet als haar opdracht te getuigen van het Evangelie van Jezus Christus in de studentenwereld. Daartoe vereenigt zij haar leden, opdat zij elkaar a) versterken in het geloof in Jezus Christus als Heiland en Heer, b) doordringen van hun roeping om van Hem door woord en daad te getuigen, c) opwekken tot actieve belangstelling in de vraagstukken van Kerk, zending en maatschappij. Zij tracht haar opdracht o.m. te vervullen door het organiseren van conferenties, lezingen en kringen, maar ook door het uitgeven van literatuur en het leiden van zomerkampen en ander werk voor aankomende studenten. Lid der vereeniging kan zijn elke student die zijn leven wil stellen onder het licht van het Evangelie, door te luisteren naar de boodschap van het O. en N. Testament. Voorts iedere student, die zich in de kring der N.C.S.V. thuis voelt.

Het doel der N.C.S.V. kan m.i. bij S.S.R.-leden slechts instemming vinden. Want in de geestelijke ontreding van

onzen tijd is, volgens onze diepste overtuiging, het Evangelie de eenig mogelijke uitweg. En als wij waarachtig gegrepen zijn door den nood waarin de wereld rondom ons verkeert, dan kan het niet anders of wij gevoelen dat de opdracht van Christus om Zijn getuige te zijn, ons zeer persoonlijk dringt tot groote activiteit. En dan zullen wij ook met vreugde kennis nemen van het veelzijdige werk dat door de N.C.S.V. in de studentenwereld wordt verricht. Alleen kan de vraag gesteld worden of ook voor S.S.R.-leden geldt, dat bewondering voor de N.C.S.V. gepaard moet gaan met lidmaatschap van de N.C.S.V. Alvorens deze vraag te beantwoorden, wil ik eerst met betrekking tot een viertal onderwerpen, zeer in het kort, iets zeggen over de beteekenis die de N.C.S.V. voor ons heeft en wat zij van ons vraagt.

Evangelisatie. Uitdragen van het Evangelie is een onuitsprekelijk mooi, maar ook een buitengewoon moeilijk werk. Vandaar dat in vele plaatsen speciale werkgroepen voor de medewerkers van deze evangelisatie-arbeid worden georganiseerd. Het evangeliseeren onder de studenten heeft ongetwijfeld zijn eigen problemen. Daarom is het op zijn minst zeer aanbevelenswaardig dat alle orthodoxe Christenstudenten zich gezamenlijk met deze problemen bezighouden. En het aangewezen ontmoetingscentrum hiervoor is de N.C.S.V. Immers, nu ook de Ned. Herv. Kerk het werk onder de studenten zelf ter hand gaat nemen, wordt de taak van de N.C.S.V. op dit terrein steeds meer een voorbereidende in plaats van een organiserende. Haar Hervormde leden dragen nu de N.C.S.V.-ervaringen van tientallen jaren in hun kerkelijk werk in. En daarom geloof ik stellig dat toetreding van de S.S.R.-leden tot de N.C.S.V. ook het Gereformeerde studentenwerk ten goede zal komen.

Tegelijkertijd bestaat er dan een niet-officieel contact tusschen de acties van de Gereformeerde en de Hervormde kerk; iets, waaraan maar al te dikwijls behoefte zal blijken te zijn. **Bijbelkringen.** Tusschen de door de S.S.R. georganiseerde Bijbelkringen en de N.C.S.V.-kringen zijn eenige belangrijke verschillen aan te wijzen. In de eerste plaats wat betreft de organisatie. In tegenstelling tot de S.S.R.-kring wordt op de N.C.S.V.-kring de inleiding om de beurt door een der deelnemers zelf gehouden. De taak van den leider is dan ook in beide gevallen een geheel andere en het spreekt vanzelf dat dit op de sfeer een groote invloed uitoefent.

Maar het verschil in sfeer wordt nog vergroot door iets anders. De deelnemers aan de S.S.R.-kring zijn zoo goed als allen gereformeerd. De deelnemers aan de N.C.S.V.-kring zijn zoo goed als allen orthodox. Deze laatste mededeeling zal misschien door sommige S.S.R.-leden met weinig enthousiasme gelezen worden. Toch geloof ik dat wij juist om het feit dat de N.C.S.V.-kring meer „gemengd” is dan de S.S.R.-kring, aan de eerste de voorkeur moeten geven, ja, dat wij zelfs min of meer verplicht zijn er aan deel te nemen. Er bestaat immers geen schooner gelegenheid dan in een dergelijk gezelschap het eigen standpunt te toetsen (d.w.z. daardoor dieper te beleven!) en tegelijkertijd aan anderen te laten hooren, maar ook om elkaar te leeren begrijpen en waardeeren. In de afgelopen jaren zijn er vele van deze „gemengde” kringen geweest, ook in de studentenwereld; de ervaringen waren verrassend!

Bovendien mogen wij nog langer onze kerkelijke verdeeldheid als zonde belijden, als wij geen enkele poging aanwenden om de verhoudingen op te klaren?

Laten wij niet bang zijn dat wij door het afstand doen van onze eigen Bijbelkringen een stuk „vorming” prijsgeven. Wij hebben daartoe in de disputen e.d. volop gelegenheid. En wij krijgen er bovendien een eenigszins andersoortige vorming voor terug. Hetgeen m.i. voor ons persoonlijk een verrijking beteekent.

Wereldfederatie. De N.C.S.V. is de Nederlandsche C.S.V. Evenals er bijv. een Fransche en een Japansche is. Al deze C.S.V.'s (en daarmee de Christenstudenten van alle landen ter wereld) zijn vereenigd in de Wereldfederatie. Van de uitingen van de Wereldfederatie wil ik de m.i. meest fascinerende noemen: de jaarlijksche Federatiedag. Op dien dag, de 2e Zondag in Februari, komen de Christenstudenten van ieder land in een van hun Universiteitssteden bij elkaar. In ons land luisteren zij er samen naar een aantal referaten, zingen er samen nationaal en internationaal bekende geestelijke liederen en bovenal: vereenigen er zich in een gebed, waarin zij in het bijzonder de Christenstudenten van de geheele wereld en hun gemeenschappelijk werk opdragen aan hun aller Heer Jezus Christus. Deze Wereldgebedsdag wordt ieder jaar zeer indrukwekkend besloten met het zingen van het lied „A toi gloire, oh Ressuscité, A toi la victoire pour l'Eternité”.

Het contact met de Wereldfederatie loopt in Nederland via de N.C.S.V.

Wij, leden van de S.S.R., zijn Christenstudenten. Maar dan mag ons medestemmen in dit Wereldgebed niet ontbreken!

Kampwerk. Het is niet in de eerste plaats mijn bedoeling te wijzen op de conferenties en kampen, die de N.C.S.V. organiseert voor haar eigen leden. Vooral wil ik hier de aandacht vestigen op het kampwerk voor aankomende studenten.

Elken zomer worden in de N.C.S.V.-kampen vele honderden jongeren, waarvan velen weinig of niet van het Evangelie hebben gehoord, gedurende eenigen tijd in een uitstekende sfeer met het geloof in aanraking gebracht. Veel beter dan op welke andere wijze ook, kunnen zij daar zien wat Christen-zijn beteekent. Een uitgebreid netwerk van kampkringen e.d., onder leiding van leden en oud-leden van de N.C.S.V., tracht de in de kampen gelegde contacten te bewaren.

Voor deze zomerkampen beschikt de N.C.S.V. over een uitstekende organisatie. Maar een organisatie kan niet leven zonder geld en vooral niet zonder actieve medewerkers. Amici, hier ziet gij een belangrijke, maar tevens prettige taak, die gij in de S.S.R. niet kunt vervullen.

Na dit alles zal het geen verwondering wekken, dat ik de vraag „of ook voor S.S.R.-leden geldt, dat bewondering voor de N.C.S.V. gepaard moet gaan met lidmaatschap van de N.C.S.V.” met nadruk bevestigend beantwoord.

Tot nu toe liet ik de grondslag, zooals in het begin kort aangegeven, officieel buiten beschouwing. Toch geloof ik, dat ik na het voorgaande hierover niet zoo veel meer te vertellen heb.

Inderdaad, deze grondslag is tamelijk vaag en zij zou voor de S.S.R. niet geschikt zijn. Maar het lijkt mij toch al heel onwaarschijnlijk en bovendien volkomen onjuist, als iemand om deze reden zou aarzelen tot de N.C.S.V. toe te treden. Want de N.C.S.V. is stellig bereid met ieders wenschen serieuze rekening te houden. En als er een groot aantal gereformeerde leden is, hebben dezen bovendien een behoorlijke stem.

Daar komt nog iets bij. In onze dagen wordt er weer hevig gediscussieerd over het „isolement”. Algemeen is de jongere generatie (en gelukkig ook een groot deel van de oudere) het er over eens, dat dit doorbroken moet worden. Laten dan zij, die toch nog bezwaren hebben tegen deze grondslag, hun actie in de N.C.S.V. beschouwen als een klein voorproefje van „doorbreken van het isolement”. Amici, gij hebt de N.C.S.V. noodig; de N.C.S.V. heeft U noodig.

Roept dan samen uit: „CHRISTUS VICTORI!”

D. J. VAN HERWAARDEN.

D.S.C.

D.S.C. vergadering.

op Vrijdag 19 October a.s. om 19 uur in de Boveneetzaal van de Sociëteit Phoenix.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Reorganisatie.
4. Dispensatie Hoofdstuk IX artikel 4.
5. Rondvraag.
6. Sluiting.

Namens den Senaat,

C. A. J. KUYL, Secretaris.

Sociëteit „Phoenix”.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” schrijft een prijsvraag uit voor een nieuwe Hollandsche tekst op de melodie van het Phoenixlied.

Inzendingen worden verwacht vóór 1 November 1945, waarna de beoordeeling door een nader bekend te maken jury zal geschieden.

Namens het Bestuur,

M. C. BRANDES, Secretaris.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” maakt bekend, dat al diegenen, die het lidmaatschap van de Sociëteit „Phoenix” na 6 Augustus 1945 verworven hebben, tot vorming van jaartafels dienen over te gaan of aansluiting bij bestaande jaartafels moeten beproeven.

Vóór 22 October zullen de gevormde tafels hun samenstelling aan het Bestuur moeten bekend maken.

Namens het Bestuur,

M. C. BRANDES, Secretaris.

Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereeniging.

FILMAVOND.

In de voorzaal van de Sociëteit „Phoenix” zal op Dinsdag 23 October, des avonds om 8 uur, de heer **A. van Domburg** een inleiding houden getiteld:

„Kennen wij de film?”

In aansluiting hierop wordt een voorstelling gegeven van de geluidsfilm:

„Een Lied van de Aarde”, van Sven Noldan.

Na afloop zal gedebatteerd worden.

Voor nadere bijzonderheden verwijzen wij naar het artikel van den heer van Domburg, in het volgende O.O.

Alle leden van de Sociëteit „Phoenix” hebben toegang tot dezen filmavond.

Namens het Bestuur,

R. P. SCHOEMAKER, Secretaris.

C. C.

Technologisch Gezelschap.

op Woensdag 17 October 1945 in de Collegezaal 32 van het Scheikundig Laboratorium, Westvest 9, Delft.

Aanvang 16 uur.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Installatie van het Bestuur, Stembureau en Verificatie-commissie.
4. Rondvraag.
5. Sluiting.

ad. 3. De door het Bestuur voorgestelde kandidaten hebben vanaf 9 October op de betreffende plaatsen in de gebouwen aan de Westvest en in het Analytische Laboratorium voorgehangen. Geen tegencandidaten ingekomen zijnde, zullen deze kandidaten worden geïnstalleerd.

Namens het Bestuur,

A. J. A. Nieuwenhuijs, Secretaris.

Electrotechnische Vereeniging.

Volgens Art. 11 van het Huishoudelijk Reglement zal een bestuursverkiezing plaats vinden.

Het voorloopig bestuur stelt candidaat voor het bestuur der Electrotechnische Vereeniging de heeren,

R. F. STORM
W. VAN LUTTERVELT
W. H. L. VAN HELSDINGEN
J. N. VAN HALL
L. VAN DEN HONERT

in de resp. functies van president, secretaris, thesaurier, excursielieder en commissaris.

Tegencandidaten moeten vóór 19 October schriftelijk worden ingezonden aan den Secretaris van het voorloopige bestuur door groepen van 5 of meer stemgerechtigde leden.

Eerstejaars, denkt aan de lezing van Ir. F. M. Roeterink op Vrijdag 19 October a.s.

Namens het voorloopig bestuur,

B. H. W. MULDER, Secretaris.

Technische Hoogeschool.

Prof. W. van der Pluym neemt zich voor zijn colleges over: De aesthetische idee van het vroege humanisme in de Italiaansche beeldende kunst” op Woensdag 17 October e.k. om 1 uur te beginnen in het gebouw der decoratieve kunst.

Prof. mr. G. J. C. Schilthuis maakt bekend, dat hij zijn colleges zal aanvangen op Dinsdag 16 October a.s. en wel: Waterstaatsrecht 10—11 uur in zaal a van het laboratorium voor electrotechniek en Staatsrecht 1—2 uur in het nieuwe gebouw voor scheikunde, Julianalaan 138.

Prof. ir. J. T. Thijsse maakt bekend, dat hij zijn colleges zal aanvangen als volgt:

C 2. In afwijking van het rooster zal het college vóór de Kerstvacantie worden gehouden, beginnende den eersten Maandag waarop het gebouw voor W. en W. beschikbaar is van 9—10 uur.

C 3. Woensdag 10 October van 9—10 uur. Er zal

worden voorgesteld voorloopig eveneens college te geven van 10—11 of 11—12 uur.

C 4. Maandag 15 October van 13—14 uur. Voorgesteld zal worden voorloopig eveneens college te geven van 14—15 uur.

C 5. Dinsdag 9 October 10—11 uur.

De Afdeeling der Scheikundige Technologie maakt bekend, dat zij, in verband met de bijzondere omstandigheden, de inschrijving voor candidaats- en ingenieursexamens doorlopend openstelt, terwijl op gezette tijden, met een tusschenruimte van omstreeks 4 tot 6 weken, deze examens zullen worden afgenomen. Candidaten voor deze examens moeten zich op de gebruikelijke wijze bij de Administratie doen inschrijven en, voor de candidaatsexamens de bewijzen van de gevolgde facultatieve practica, voor de ingenieursexamens hun afstudeerprogramma's, of een afschrift daarvan, tijdig bij den Secretaris der Afdeeling, Prof. dr. W. G. Burgers, Westvest 9, inleveren.

Het ligt voorloopig in het voornemen het eerstvolgende candidaats- en ingenieursexamen te houden op Maandag 5 November a.s. Zij, die aan dit examen wenschen deel te nemen, moeten bovengenoemde stukken uiterlijk Maandag 22 October inleveren.

De aangifte kan niet geschieden, voordat de krachtens artikel 127 der Hooger-Onderwijswet voor de toelating tot het examen gevorderde som ten bedrage van f 60.— is betaald.

De betaling kan uitsluitend geschieden door storting op postrekening no. 44248 Technische Hoogeschool (College-inschrijvings- en examengelden) onder vermelding van de reden der storting.

Voorts dienen zij, die niet ingeschreven zijn voor den cursus 1945—1946, vóór hun aanmelding op de Administratie der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95, de bij de inschrijving als student vereischte verklaring te onderteekenen.

Röntgenologisch onderzoek.

Dinsdag 16 October a.s. te 13.30 u. neemt het t.b.c.-onderzoek aan de T.H. een aanvang. Een persoonlijke oproeping zal een ieder tijdig bereiken. Het onderzoek, met uit- en aankleedtijd, kost normaal niet meer dan 15 minuten. Kleedkamers zijn aanwezig.

Voor een vlot verloop van de doorlichting wordt men verzocht op tijd aanwezig te zijn. Er wordt iederen werkdag (behalve Zaterdag) doorgelicht van 13.30—16.30 uur.

Namens de Commissie voor t.b.c. onderzoek aan de T.H.
G. KOSTER, Secretaris.

Ned. Herv. Gemeente.

Binnenkort zal er een predikant worden beroepen, belast met de geestelijke verzorging van de Delftsche Hervormde studenten. Voorloopig wordt er catechisatie voor studenten gegeven door Ds. A. de Voogd op Maandagavond 7.30 u. Schoolstraat 2 (niet Schoolstraat-kerk) en door Ds. J. Fokkema op Dinsdagavond 8.45 u. Kapel Oude Kerk. Nadere bijzonderheden over de Ned. Herv. Gemeente te Delft vindt u in de Delftsche Kerkbode, uitgave Judels en Brinkman, Choorstraat 47.

Rectificatie.

Tot onze spijt is in het vorige O.O. onder het artikel: „Drie gelukkige grepen” de onderteekening weggevallen. Het betreffende stuk is van de hand van den heer J. J. Kroon.

**TEEKENT,
MENGELT,
SCHRIJFT**

voor de

**ALMANAK
1946**

ACADEMIA

Boekhandel en Antiquariaat

voor **Techniek-Wetenschap-Kunst**

OUDE DELFT 101-103, DELFT, TEL. 1776.

NAAST HOOFDGEBOUW T.H.

Uit voorraad leverbaar:

- 1 **Werktuigkunde:**
P. Richardus, Verbrandings-
motoren. f 2.25
- 2 **Natuurkunde:**
W. H. Keesom, Helium . . . f 25.-
- 3 **Scheikunde:**
F. Feigl, Qualitative Analysis
by Spot Tests. f 17.50
- 4 **K. Jellinek, Kurzes Lehrbuch
der Physikalischen Chemie**
2 delen tezamen . . . . . f 16.75
- 5 **V. von Richter, Chemistry
of the Carbon Compounds** f 37.50
- 6 **H. Mark, General Chemistry of
High Polymeric Substances.** f 16.25

Let op volgende aankondigingen
op deze zelfde plaats.

BESTELBILJET

aan **Academia Boekhandel**, Oude Delft 101-103.

Ondergetekende .....

adres..... te.....

verzoekt toezending van de volgende

nummers .....

Handtekening:

N.V. CEMSTO Schoonmaakbedrijf Glazenwasscherij

Dagelijks inw. schoonhouden v. gebouwen

Vrijenbanschelaan 22-24 - Delft

Telefoon 1020

AMSTERDAM - HAARLEM - LEIDEN
DEN HAAG - ROTTERDAM - DORDRECHT
NIJMEGEN - UTRECHT - GRON. - DEN BOSCH

Abonneert U op

Het Parool

Vrij onverveerd

Studenten-
abonnement

per week
35 cent

per
kwartaal
f 4.50

f 3.-
per kwartaal

Aan het Parool, Oude Delft 101-103, Tel. 1776, Delft

Ondergeteekende..... ^{student} *)
_{geen student}

adres..... te.....

wenst zich te abonneren op Het Parool:

*) Doorhalen wat niet wordt verlangd.

J. M. A. DE GROOT

Willem de Zwijgerstraat 1

hoek Julianalaan

Telefoon 1810

Delft.

DAMES- EN HERENKAPPER

Bloemenmagazijn

A. Heederik

Brab. Turfmarkt 83

Telefoon 1887

levert alle voorkomende
bloemwerken.

Iedere Zondagavond

Saïrée

in de 2 zalen van
Hotel „Wilhelmina”

met „THE ROVIMA'S”

B. v. Gils,

Dansleraar.

Voor het
BINDEN
van Uw
STUDIEWERKEN
TIJDSCHRIFTEN - ENZ.

Blok & Koumans

Voorstraat 63, Tel. 195.

De meeste Boekerijen der T. H.
worden door onze Firma verzorgd.

P. C. van VLIET
v/h STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in
Fijne Worst en Vleeschwaren
ALLES EIGEN FABRIKAAT
Oude Kerkstraat 9-10, Tel. 178, Delft
OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar...
het moet van „STEIJGER” zijn

'n Gezonde Geest in
'n Gezond lichaam

Voor dit laatste willen wij
gaarne zorgen indien U van
ons betreft.

Prima Melk en Zuivelproducten
Een telefoontje en 't komt in orde.
'n vertrouwd adres, 'n goed adres

Nol van Schie
Molsteeg 33. Telef. 1008.

VÓÓR DEN ETEN

ÉÉN
“OUDE VLEK”
DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ W. VLEK & CO DELFT

Zorgvuldig gepasteuriseerde
Melk, nu nog los.

Zo spoedig mogelijk echter
weer in flesschen.

Dat levert U

W. H. BLOM

MELKINRICHTING

ODULPHUSSTRAAT 2

DELFT, TEL. 1874

Het adres
voor Uw kleding is !

Herenkledingmagazijn

A. KREYMBORG & CO.

Markt 14-16-18
Delft.

Technische
Boekhandel **Waltman**
Binnenwatersloot 33-35,
Delft, Telefoon 75.

In een beperkte oplage verschijnt
dezer dagen: **P. Richardus,**

**VERBRANDINGS-
MOTOREN.**

Schema's, figuren, schetsen, tee-
keningen en foto's. Prijs f 4.85
Inteekening reeds mogelijk!

N.V. B. VETH & Co.

Dirklangestraat 68-70

Telefoon 42

Levering van

prima kwaliteit

MELK en BOTER,

voorzien van het Rijksbotermerk

Atelier voor herenkleding
naar maat onder leiding
van 1e klas gediplomeerd
coupeur.

Kreymborg kleding

Waarborg kleding